

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 5 sierpnia 2019 r.

DIH-3.709.31.2019.IJ

DECYZJA DIH-III /33/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji WPN.8361.32.2019 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2019 r. (sygnatura akt WPN.8361.32.2019.), na mocy której, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019, poz. 178) na przedsiębiorcę K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Eden Salon Usług Pogrzebowych K. C. K. w Szczecinie, nałożono karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych) z tytułu naruszenia obowiązków określonych art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, z uwagi na to, że ceny świadczonych usług uwidoczniono, w miejscu ich świadczenia, w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości oraz uniemożliwiający porównanie cen, **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 21 i 22 lutego 2019 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w salonie usług pogrzebowych należącym do przedsiębiorcy K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Eden Salon Usług Pogrzebowych K. C. K. w Szczecinie zwanym dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 7 lutego 2019 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez stronę w dniu 11 lutego 2019 r .

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2014 r. poz.178), zwanej dalej: „ustawą o cenach”.

Kontrolę przeprowadzono, zgodnie z art. 49 ust. 10 Prawa przedsiębiorców, w obecności sprzedawcy (osoby czynnej), z uwagi na brak kontrolowanego przedsiębiorcy i osoby upoważnionej.

W toku prowadzonej kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca udostępnił w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej cennik usług, w którym ceny podane były w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości, tj. bez dokładnego ich określenia w odniesieniu do rodzaju i zakresu poszczególnych usług (w formie od-do) oraz nie uwzględniając podatku od usług (ceny netto), co stanowi naruszenie art. 3 ust. 2 ustawy o cenach oraz § 10 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”.

W cenniku wyszczególniono przy 41 pozycjach ceny usług w tzw. „widełkach” np.: „obsługa pogrzebu 300-500”, „zabezpieczenie pomnika 1 szt. 100-150”, bez dokładnego określenia ceny za usługi.

Kontrolowany przedsiębiorca prowadził ewidencje świadczonych usług w formie zbioru specyfikacji, które zawierały dane osobowe, wykaz usług, ceny netto. W oparciu o prowadzoną ewidencję inspektorzy ustalili, że klienci przy określaniu zakresu usług pogrzebowych zapoznawali się z każdą pozycją wykazu oraz kosztami i podpisywali specyfikację. Na życzenie klienta zakład pogrzebowy robił kopię podpisanej specyfikacji.

Działania kontrolne zakończono w dniu 22 lutego 2019 r., a osoba czynna podpisała protokół kontroli bez wnoszenia uwag do niego.

W związku z faktem, że w trakcie przeprowadzania kontroli obecna była osoba czynna, nie zaś kontrolowany czy osoba przez niego upoważniona, Zachodniopomorski WIIH wraz z pismem z dnia 26 lutego 2019 r. przesłał kontrolowanemu przedsiębiorcy upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz protokół kontroli. Pismo z załącznikami zostało odebrane przez stronę 27 lutego 2019 r.

Pismem z dnia 6 marca 2019 r. Zachodniopomorski WIIH wystosował do kontrolowanego przedsiębiorcy wystąpienie pokontrolne. W wystąpieniu tym wskazał, że sposób podania konsumentom cen nie zapewnia jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o cenach za świadczone usługi i wniósł o usunięcie stwierdzonych uchybień.

W piśmie z dnia 21 marca 2019 r. strona wskazała, że uwidacznia widełki cenowe z ceną minimalną i maksymalną ponieważ musiałyby w cenniku ująć kilka tysięcy pozycji, które zawierałyby ceny jednostkowe np. wszystkich modeli trumien (z doliczonym podatkiem VAT 8% lub 23% w zależności od tego czy jest to sprzedaż akcesoriów pogrzebowych, czy akcesoriów wraz z usługą).

W odpowiedzi na pismo, w dniu 4 kwietnia 2019 r. Zachodniopomorski WIIH odniósł się do uwag strony postępowania i wskazał, przepisy regulujące oznaczanie towarów (usług) oraz wyjaśnił, że wszelkie uwagi i wątpliwości winien kierować do autora przepisów – Ministerstwa Finansów.

Pismem z 10 kwietnia 2019 r. Zachodniopomorski WIIH zawiadomił kontrolowanego o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 w związku z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju oraz art. 3 ust. 1 pkt 1) i ust. 2 ustawy o cenach z uwagi na uwidocznienie cen świadczonych usług, w miejscu ich świadczenia, w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co do ich wysokości oraz uniemożliwiający porównanie cen. Jednocześnie w ww. zawiadomieniu poinformowano stronę postępowania o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań, zgodnie z wymaganiami art. 10 Kpa.

W kolejnym piśmie z 10 kwietnia 2019 r. Zachodniopomorski WIIH wezwał stronę postępowania do złożenia w terminie 7 dni oświadczenia dotyczącego wysokości osiągniętych obrotów i przychodu w ostatnim roku rozliczeniowym tj. w 2018 r.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. kontrolowany poinformował Zachodniopomorskiego WIIH, że ustosunkował się we wcześniejszych pismach do „pytań” i poinformował, że w trakcie kontroli na wszystkich towarach były uwidocznione ceny netto, ponieważ VAT był ustalany gdy znany był sposób usługi – z pogrzebem 8% VAT, bez pogrzebu 23% VAT.

W dniu 10 maja 2019 r. Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 36 w zw. z art. 123 Kpa, wydał postanowienie zawiadamiając stronę postępowania o przedłużeniu postępowania ze względu na niedostarczenie przez stronę postępowania zaświadczenia o dochodach dla całej swej działalności.

Strona postępowania pismem z dnia 5 czerwca 2019 r. przekazała informację o wysokości dochodu za rok 2018.

W dniu 10 czerwca 2019 r. Zachodniopomorski WIIH wydał, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, decyzję nr WNP.8361.32.2019, na mocy której nałożył na przedsiębiorcę K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Eden Salon Usług Pogrzebowych K. C. K. w Szczecinie, karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzysta złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w zw. z §10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju oraz art. 3 ust. 1 pkt 1) i ust. 2 tej ustawy.

W dniu 26 czerwca 2019 r. strona postępowania wniosła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie. W uzasadnieniu ponownie wskazał, iż biorąc specyfikę działalności, ceny nie mogą być jednoznacznie wskazane na skutek tego, że inaczej naliczany jest podatek VAT w przypadku pogrzebu z usługą a inaczej tylko na wyroby funeralne. Jednocześnie kontrolowany zakwestionował sposób przeprowadzenia kontroli, tj. pod jego nieobecność oraz nieobecność osoby upoważnionej.

Pismem z dnia 10 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych

rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru, w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Z treści zaś § 10 ust. 1 p rozporządzenia Ministra Rozwoju wynika, że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie wykonał obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju w związku z art. 3 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy. W toku kontroli jednoznacznie stwierdzono, że cennik usług posiadany przez stronę budzi wątpliwości, co do wysokości cen, tj. bez dokładnego ich określenia w odniesieniu do rodzaju i zakresu poszczególnych usług (w formie od-do) oraz nie uwzględniając podatku od usług (ceny netto).

W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji organu pierwszej instancji i zakwestionowała nieuwzględnienie przez inspektorów WIIH w Szczecinie specyfiki prowadzonej działalności, nieuwzględnienie, że ceny netto były uwidocznione na poszczególnych towarach, tj. urnach, trumnach, krzyżach oraz fakt przeprowadzenia kontroli pod nieobecność osoby prowadzącej działalność gospodarczą.

W kwestii specyfiki świadczonych usług strona postępowania wskazała, że pogrzeb zależy od zlecenia klienta, w tym np. miejsca pochówku, czy rodzaju pogrzebu ale także od tego np. czy trzeba zabezpieczyć sąsiednie pomniki lub od stopnia rozkładu zwłok. Po przyjęciu wstępnego zlecenia dokonywana jest kalkulacja na podstawie życzeń i oczekiwań klienta. Kalkulacja ta służy klientowi do ewentualnego porównania ceny usług u innego podmiotu. Podatek naliczany jest w zależności od tego, czy sprzedaż artykułów funeralnych następuje wraz z usługą pochówku (doliczany jest 8% VAT), czy tylko sprzedawane są same towary np. trumna czy urna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że art. 4 ust. 1 ustawy o cenach stanowi, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Doprecyzowuje ten zapis § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, który wskazuje, iż że ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi.

Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane. Ustęp 3 tego artykułu stanowi natomiast iż, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Zachodniopomorski WIIH, kara w wysokości 300 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawy o cenach jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Informacja dotycząca ceny służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że ceny świadczonych usług uwidoczniono w cenniku w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości, tj. bez dokładnego ich określenia w odniesieniu do rodzaju i zakresu poszczególnych usług (w formie od-do) oraz nie uwzględniając podatku od usług (ceny netto).

Obowiązujące w zakresie uwidaczniania cen przepisy wskazują, że w cenniku uwidacznia się ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej umieszczonych w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów (§ 8 rozporządzenia Ministra Rozwoju).

Ustawa o cenach wskazuje zaś w art. 3 ust. 2, iż w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym.

W odwołaniu, strona podnosi, iż ceny netto były umieszczone na poszczególnych towarach, tj. urnach, trumnach, krzyżach itd. w sposób widoczny i niebudzący wątpliwości. Jednakże w protokole kontroli nie ma zapisu potwierdzającego twierdzenie strony, a jedynie zapis o cenniku, który strona przedstawia konsumentowi oraz o specyfikacji sporządzonej dla klientów. Przypomnieć należy, iż do protokołu kontroli strona nie wносиła żadnych

uwag. Jednakże gdyby nawet przyjąć, iż takie ceny znajdowały się na poszczególnych produktach, to podanie ceny netto nie wypełnia dyspozycji zawartych w ww. przepisach o ustawie o cenach.

Strona postępowania nie może wymagać, aby wysokość podatku doliczali korzystający z jego usług, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami cena musi być jednoznaczna, niebudząca wątpliwości i zawierać wszystkie podatki. Przedsiębiorca nie może przerzucać na konsumenta obowiązku obliczania i doliczania podatku VAT do ceny towarów czy usług oraz powodować u konsumentów, w trudnej dla niego chwili życia, niepewność, co do ostatecznych kosztów pogrzebu. Przedsiębiorca jako profesjonalista działający w specyficznej, jak sam podkreśla branży, powinien tak zorganizować i prowadzić działalność gospodarczą, aby wszystkie obowiązki prawne wobec konsumentów wypełnić, w tym w szczególności również obowiązek zgodnego z prawem uwidoczniania cen.

Ponadto fakt, że strona świadczy swoje usługi zarówno z usługą jak i bez niej, co wiąże się z różną stawką podatku VAT, nie zwalania jej z obowiązku uwzględniania jego wysokości w cenie zgodnie z dyspozycją art. 3 ust. 2 ustawy o cenach. Strona może bowiem posiadać dwa odrębne cenniki w zależności od rodzaju świadczonej usługi.

Wskazany przez stronę sposób oznaczania cen metoda „od-do” nie wypełnia dyspozycji art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Określenia w ten sposób cen z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule, w szczególności biorąc pod uwagę duży zakres wahań jaki występuje w cenniku strony jak np. „wykopanie grobu pojedynczego/pod urnę 320-1200” czy nie wiadomo co oznaczające „koszty manipulacyjne 350-600”.

Podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw w zakresie uwidoczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też podkreślanej przez skarżącego specyfiki prowadzonej działalności. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

Tym samym wszystkie wskazane przez stronę postępowania argumenty w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Wskazać w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in.

ceny towaru, jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Wymierzając sankcję w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji zasadnie posłużył się swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz dopuszczalnych jej wysokości. Ustalając wysokość kary Zachodniopomorski WIIH prawidłowo uwzględnił kryteria określone w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznaje, iż przedstawione przez stronę postępowania argumenty są bezzasadne. Strona postępowania nie usunęła nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, zatem Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji.

Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 300 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstrasżającej kary ujętej w pomocniczo stosowanej legislacji unijnej tj. art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L Nr 80 z 18.03.1998 r.). Należy ponadto stwierdzić, iż przepisy ustawy o cenach stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada karę pieniężną w wysokości do 20 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem

w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Zachodniopomorski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości oraz po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej (300 zł stanowi 1,5 proc. wartości maksymalnej) granicy przewidzianej prawem. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania czy obniżenia kary.

Ustosunkowując się do zarzutów strony postępowania, która twierdzi, iż kontrola została przeprowadzona w sposób nieprawidłowy - pod nieobecność kontrolowanego przedsiębiorcy oraz doręczenia nieuprawnionej osobie protokołu kontroli Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, co poniżej.

Kontrola Inspekcji Handlowej powinna być przeprowadzana w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej. Udział we wszystkich czynnościach kontrolnych jest zatem prawem kontrolowanego. Jednak zasada uczestnictwa przedsiębiorcy w czynnościach kontrolnych nie ma charakteru bezwzględnej. Czynności kontrolne można przeprowadzić więc w czasie nieobecności kontrolowanego lub osoby go reprezentującej. Gdy w toku kontroli kontrolowany lub osoby go reprezentujące będą nieobecne i nie nastąpiło wskazanie osoby upoważnionej, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanej firmy, który może być uznany za osobę czynną w myśl art. 97 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r., poz. 1145) lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

W przedmiotowej sprawie postępowanie kontrolne z uwagi na brak kontrolowanego przedsiębiorcy i osoby upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy zostało wszczęte, zgodnie z art. 49 ust. 10 Prawa przedsiębiorców, wobec osoby czynnej. Także czynności kontrole były wykonywane w obecności osoby czynnej, zgodnie z art. 50 ust. 5 Prawa przedsiębiorców.

Przedsiębiorca został powiadomiony o planowanej kontroli (zawiadomienie zostało odebrane w dniu 11 lutego 2019 r.) i mógł zaplanować swój w niej udział lub upoważnić osobę do reprezentacji.

Ponadto, zarówno protokół kontroli jak i upoważnienia do jej przeprowadzenia zostały przesłane stronie, przez Zachodniopomorskiego WIIH, listem poleconym z dnia 26 lutego 2019 r. (odebrane w dniu 27 lutego 2019 r.) pod adres do doręczeń wskazany w aktualnym wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i przedsiębiorca mógł wnieść do niego uwagi.

Należy zatem uznać, że kontrola została przeprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie zasadnie nałożył na przedsiębiorcę K. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Eden Salon Usług Pogrzebowych K. C. K. w Szczecinie, karę pieniężną w wysokości 300 zł (słownie: trzystu złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o cenach, polegających na umieszczenie w cenniku cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości co do ich wysokości, tj. bez dokładnego ich określenia w odniesieniu do rodzaju i zakresu poszczególnych usług (w formie od- do) oraz nie uwzględniając podatku od usług (ceny netto). Tym samym, decyzja Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2019 r. nr WPN.8361.32.2019. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sadowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.).

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/